

Politici laten in Kader Primair hun licht schijnen op de gebeurtenissen in onderwijsland. Deze maand het woord aan **Michel Rog**, woordvoerder (primair) onderwijs in de Tweede Kamer voor het **CDA**.

ANTI-PESTWETGEVING

Regelmatig wordt er in de onderwijsvakbladen, maar ook in de Tweede Kamer, gewezen op de lessen die wij als Nederland kunnen trekken uit het Finse onderwijssysteem. In Finland zijn leraren hoogopgeleide professionals die aanzien genieten en alle ruimte krijgen om de aan hen toevertrouwde leerlingen goed onderwijs te geven. En schoolleiders zijn onderwijskundige leiders met ruime onderwijservaring. Geen inspectie, en ook geen van bovenaf opgelegde ambitie om hoog in *rankinglijstjes* te scoren. Vee, de Finse ambities liggen bij de ontwikkeling van het kind. De ambitie is eenvoudigweg om ieder kind het beste onderwijs te geven. Deze ambitie klinkt mij als muziek in de oren. Dat is wat we ieder kind gunnen en wat we aan ons onderwijspersoneel willen overtuigen.

Maar toch gaat het steeds weer mis. Steeds weer grijpt 'Den Haag' in en beperken de handelingsvrijheid van leraren en schoolleiders. Dit probleem wordt volgens mij vooral veroorzaakt door de wens van politici om krachtadig over te komen en te grijpen als er zich ergens in den lande

**NS INSTRUMENTARIUM
S BEPERKT,
US GRIJPEN WE
IRECT NAAR HET
ETGEVINGSMIDDEL**

**SPECIFIEKE PROBLEMEN
OF INCIDENTEN
WORDEN BESTREDEN
MET GENERIEKE
MAATREGELEN**

een probleem voordoet. En helaas is ons instrumentarium beperkt, dus grijpen we direct naar het wetgevingsmiddel om het geconstateerde probleem eens flink aan te pakken. Het gevolg is dat specifieke problemen of incidenten bestreden worden met generieke maatregelen.

In mijn eerste bijdrage aan de begrotingsbehandeling heb ik gesteld dat wij politici onszelf moeten leren beheersen; niet achter ieder incident of iedere *hype* aanlopen. Ik dacht weer aan die uitgesproken zinnen toen staatssecretaris Dekker onlangs zijn wettelijke maatregelen tegen pesten presenteerde. Hij constateerde dat het een aantal scholen ontbrak aan vaardigheden om het probleem van pesten te bestrijden. De oplossing wordt nu gezocht in het generiek voorschrijven, invoeren en laten verantwoord van nieuwe regels, compleet met de daarbij behorende controle op alle scholen door de inspectie. Ten onrechte wordt de suggestie gewekt dat door deze nieuwe 'Haagse regels' pesten in de toekomst zal worden voorkomen. Dat gaat natuurlijk niet lukken, want pesten is van alle tijden en zal ook blijven bestaan, zelfs onder het regime van de meest strenge anti-pestwetgeving.

Is deze regeldrift niet een miskening van al die scholen waar pesten wordt voorkomen of succesvol wordt aangepakt op een bij de school passende manier? Is dit niet een aantasting van de professionele autonomie die uiteindelijk slechts zal leiden tot frustratie, omdat eigen beleid moet worden gewijzigd en worden verantwoord aan de inspectie? Ik wil dat we ons in Den Haag leren beheersen; juist minder regels en meer beleidsvrijheid voor scholen. Ik bepleit daarom de mogelijkheid voor scholen om bij wijze van experiment uitgezonderd te worden van allerlei voor hen belastende regels en

**WIJ POLITICI MOETEN
NIET ACHTER IEDER
INCIDENT OF IEDERE
HYPE AANLOPEN**

verantwoordingsverplichtingen. Laten we zorgvuldig inventariseren welke regels en verplichtingen voor leraren en schoolleiders belemmerend werken. En laten we daarna een pilot starten waarin een aantal scholen niet hoeft te voldoen aan al die verantwoordingslast en regels, maar zich kan richten op de ontwikkeling van de aan hen toevertrouwde leerlingen. Ik kijk nu al uit naar de uitkomsten van dat experiment!

REAGEREN?

Mail naar m.rog@tweedekamer.nl